

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. Русе, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Милен Петров

Членове: Галина Магардичиян
Васил Петков

при участието на секретаря Ева Димитрова
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Въззивно гражданско
дело № 20264500500458 по описа за 2026 година

Производството е по чл.258 и сл.ГПК.

Н. Т. А. обжалва Решение № 278 от 26.02.2026г, постановено по гр.д.№ 2692/25 по описа на РРС, с което е осъдена да заплати на УМБАЛ“Канев“АД суми, представляващи обезщетение по чл.221, ал.2 КТ, мораторна лихва и разноски. Счита решението за неправилно, необосновано и постановено при непълнота на установените факти, което е довело до непълно изясняване на фактическата обстановка. Иска от въззивния съд да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и постанови друго, с което искът срещу нея да се отхвърли.

Назначеният ѝ особен представител за процесуално представителство във въззивната инстанция адв. А. Е. поддържа подадената въззивна жалба и иска тя да бъде уважена, а обжалваното решение да бъде отменено.

Въззиваемият УМБАЛ“Канев“АД – Русе счита обжалваното решение за правилно, а въззивната жалба за неоснователна.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Между УМБАЛ“Канев“АД-Русе и Н. Т. А. е съществувало трудово правоотношение, възникнало по силата на трудов договор № 16 от 07.02.2022г., по силата на който А. е изпълнявала длъжността „санитар“ за срок от една година до 07.02.2023г. С допълнително споразумение към него № 291 от 13.12.2023г срокът на договора е променен на договор за неопределено време. Основното възнаграждение е променено на 1000лв и 1% за всяка година трудов стаж. По силата на чл.7, т.1 от допълнителното споразумение

срокът на предизвестие при прекратяване на трудовия договор е определен на 90 дни за всяка от страните.

Със Заповед № 65 от 06.06.2024г на Н. Т. А. е наложено наказание „дисциплинарно уволнение“ и на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ трудовото правоотношение е прекратено. В заповедта е връчена на А. на 11.06.2024 и по делото липсват данни, а и твърдения от страна на жалбоподателката, тя да е обжалвана в предвиденият от КТ срок, респективно да е отменена. В заповедта е посочено, че работникът дължи на работодателя обезщетение по чл.221, ал.2 КТ за неспазено предизвестие в размер на три брутни заплати.

При така установената фактическа обстановка, изводите на първоинстанционния съд относно дължимостта от страна на А. на обезщетение по чл.221, ал.2 КТ за неспазено предизвестие в размер на три брутни заплати, т.е в размер на 1595-23 евро / левова равностойност 3 120лв/ са правилни.

При прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.330, ал.2, т. 6 КТ поради дисциплинарно наказание уволнение, работникът дължи на работодателя обезщетение за неспазеното предизвестие съгласно изричната норма на чл.221, ал.2 КТ, което е в размер на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестие - при безсрочно трудово правоотношение. Съгласно сключеното между страните допълнително споразумение от 13.12.2023г срокът на предизвестие за двете страни е 90 дни.

Ирелеванти за правния спор са възраженията на А. във въззивната й жалба. Със същите тя не оспорва, че е престанала да ходи на работа, но твърди, че това е било поради физически и психически тормоз от страна на главната сестра. Тези факти, дори и да са осъществени, нямат отношение към дължимостта от страна на А. на обезщетението по чл.221, ал.2 КТ при положение, че заповедта за дисциплинарно уволнение е влязла в сила като необжалвана от А.. Възраженията, че работодателят е пристъпил към дисциплинарно уволнение без да я предупреди и без да предприеме действия за разрешаване на проблема чрез диалог, също се отнасят до правилността на дисциплинарното уволнение, което е влязло в сила като необжалвано.

Ирелевантно за правния спор относно дължимост на обезщетение по чл.221, ал.2 КТ е дали между работодателя и Община-Русе е имало сключено споразумение за оказване на подкрепа чрез осигуряване на работа на хора с нисък социален статус.

Неоснователни са възраженията в жалбата по отношение на сумата, която според възражението е непосилна за жалбоподателката. Размера на обезщетението по чл.221, ал.2 КТ е определен от закона като при договор за неопределено време какъвто е бил този между жалбоподателката и УМБАЛ“Канев“АД-Русе е за срока на предизвестие. Срокът на предизвестие е определен в нормата на чл.326, ал.2 КТ, според която при прекратяване на безсрочен трудов договор е 30 дни, доколкото страните не са уговорили по-дълъг срок, но не повече от 3 месеца. Видно от посписаното и от А. допълнително споразумение № 291 от 13.12.2023г страните са договорили срок за предизвестие при прекратяване на договора в размер на 90 дни за всяка от страните. С оглед изложеното А. дължи обезщетение в размера, посочен в обжалваното решение на първоинстанционния съд.

Разноските, които в случая са само за заплатената държавна такса, също са дължими от А., на основание чл.78 ГПК.

Постановеното Решение № 278 от 26.02.2026г по гр.д.№ 2692/25 по описа на РРС е правилно и следва да се потвърди от въззивния съд.

Мотивиран така, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 278 от 26.02.2026г, постановено по гр.д. № 2692/25 по описа на РРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____